

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIO I LA CULTURA

Nº 2. 24 de decembre de 1.983. Deposit Legal PM 625/1983

LA BONA NOTÍCIA:

"JESÚS HA VENGUT
A FER CAMI AMB NOSALTRES"

La Revista "SANTA EUGÈNIA"
vos desitja unes Bones
Festes de Nadal.

A UN POBLE PETIT

(Editorial)

Un poble petit té tots els mateixos drets que un altre. Però això no significa que les pugui exercir. La Constitució Espanyola garanteix aquests drets. El tenir un "dret" és, tant sols una possibilitat de que a un li facin justícia; però parlar de possibilitats, no és parlar de probabilitats, ni molt manco de fets i de realitats.

A ningú ja no li diu res que la televisió digui que les malalties s'han de "preveure" abans; que s'ha de fer una medicina preventiva i medicina familiar. No és possible això si cada "dos per tres" canvien o se "auto-canvien" el metge a un poble. ¿En 10 anys quants n'han passat per Santa Eugènia? Segons ells anaven a fer una especialització. De fet anaren a un poble més gran, amb més cartilles del Seguro, i amb una "dubtosa" iguala més numerosa.

La cosa encara és més trista: Ara teniem Don Julià amb ganes de quedar-se entre nosaltres; i ve la santa Administració de "Madrid" i el mos posa a un racó, "aturat". Podreu llegir a les pàgines 10, 11, 12 i 13 una llarga conversa de la nostra Redacció amb ell, que mos explica el procés que ha produït aquesta situació.

Treim a la llum aquest "atur" de Don Julià, perquè el metge a un poble és una persona molt significativa, i aquesta entrevista amb ell vol significar la nostra solidaritat amb ell, i amb tots els "aturats", sense feina ni diners; per a tots el drama és igual.

Igualment, però en un pla -evidentment- distint, feim una entrevista al nou metge Don Fernando, a qui desitjam una agradable estança entre nosaltres que, li asseguram que serà bona, -no en pollastres o capses de pursos-, sino amb amistat humana si ell estima la gent i se deixa estimar pel poble. (Pàgines 26 i 27)

Unes paraules del Bisbe de Mallorca i de Càritas, demanen solidaritat i ajuda als nostres germans pobres. (pàgines 3 i 4).

L'Equip de Redacció, confecció i distribució de la nostra i vostra Revista "SANTA EUGÈNIA" vos desitjam unes Bones Festes de Nadal i un millor any 1.984. Fins llavors.

I N D E X

	plana
EDITORIAL	1
I N D E X	2
ESGLÉSIA: Carta Cristiana nº 5 (del Bisbe de Mca.	3
Estamos perdiendo la batalla (Cáritas).	4
Any de Lluc	5 i 6
ESCOLA (informació)	7
AJUNTAMENT	8 i 9
ENTREVISTA (amb Don Julià)	10 a 13
COL.LABORACIO: Nadal i la llet d'ametlla	14 i 15
DEMOGRAFIA	16
LLIBRES	17
COL.LABORACIO. Gent de la vila	18
CINEMA	19
HISTORIA DEL POBLE.	20 i 21
PENSAMENT.	22
COL.LABORACIO Recuerdo del Verano	23
RACO DELS POETES	24
LA NOSTRA LLENGUA	25
ENTREVISTA (amb Don Fernando).	26 i 27
DEPORTS	28 i 29
DEPORTS (Societat de caçadors).	30
ELS NOSTRE LLINATGES	31
CUINA	32
PASSATEMPS	33 i 34

Revista

"SANTA EUGENIA"

24-XII-83. "Revista local pera la Divulgació i la cultura"

Publicació bimensual. Deposit Legal PM 625/1983 nº 2

Editat i imprès a la Parròquia de Santa Eugènia, Mallorca

Redacció i Administració: C/ J. Antonio, 8. Sta. Eugènia. Balears.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Nadal Trías Orell, Bernat Sureda Canyelles, Mª Antonia Parets Amengual, Pep Mulet Canals, Margalida Bibiloni Parets, Jacinta Parets Amengual, Miquel Coll Isern, Antonia Campaner Mulet, Juana Mª Jaume Rigo, Francisca Coll Mascaró i Margalida Llabrés Serra, amb la col·laboració d'altres persones per a la confecció manual i la distribució a domicili.

Aquesta revista sols accepta la responsabilitat dels escrits del nostre equip de Redacció. Les idees i expressions dels altres escrits son dels seus firmants particulars o coporatius.

(del Bisbe de Mallorca publica
da a Diari de Mallorca:4-XI-83)

"Lo leí un día de estos en la prensa local. Era un hombre todavía joven, 45 años. Murió en un lugar abandonado de una calle también abandonada de nuestra ciudad vieja. No muy lejos de antiguo colegio de la Sapiencia, por cierto. Lo encontró un compañero de anonimato y de miseria, cuando llevaba varios días muerto. Yo no lo conocía de nada. Quienes hoy me leerán, tampoco seguramente.

No es mucha noticia la muerte de un desconocido. Y, sin embargo, me golpeó rudamente cuando la leí. Y no he dejado de hacerme preguntas desde entonces:

¿Cómo habrá llegado este hombre a morir así, a sus cuarenta y cinco años? ¿Qué historia precedió a esta muerte, cuál habrá sido su vida, cuál su enfermedad, su dolor, su culpa o su desgracia?

¿Por qué no estaba en alguno de los albergues, residencias u hospitales que parece hubieran debido acogerle, y tuvo que morir en lo que el periódico llama un "dormidero" para vagabundos?

¿Quién llorará la muerte de este hombre? Quiénes pudieran llorarlo ¿se enterarán al menos de que murió?

¿Pudo haberse salvado de morir así? ¿Cuándo y en qué momento, por cuánto tiempo hubo oportunidad de salvarle? ¿Por quién o por quiénes?

¿Hasta cuándo tendrá que sobresaltarnos sólo la muerte, lo irremediable, cuándo ya no podemos hacer nada -aquí en la tierra- por un hermano muerto?(.../...)

Me parece que alguien debe recordar a todos que, cuando ocurren cosas así, es que nuestra humanidad anda muy mal, que no es cristiana, por supuesto, pero que tampoco es humana.

Ya sé que un muerto más no es gran cosa junto a los muertos del Líbano, de Iran-Irak, de Afganistán, de Camboya, de Granada, de América Central, de Filipinas... del terrorismo frío y desalmado. Pero pienso que a todas estas Guerras y esas Muertes aberrantes, se llega poco a poco. Y puede ser que el primer paso lo demos aquel día en que dejó de inquietarnos la noticia de la muerte solitaria e inhumana de un desconocido, casi junto a nuestra casa.

¿Qué haremos? ¿Qué podemos hacer? ¿Qué debemos hacer? Particulares e instituciones, iglesia, administración, empresarios, sindicatos, partidos, ciudadanos sin más. Todos deberíamos responder desde nuestra consciencia y nuestras responsabilidades personales y colectivas. (.../...)

Ha muerto un hombre. Cuarenta y cinco años. Ah!, un detalle más: se llamaba "Jesús"! Así lo leí en el periódico. Inquietante coincidencia para quienes nos tenemos por seguidores de Jesús, el Hijo de Dios, y hemos oído de sus labios que lo que hacemos con uno de los más pequeños, pobres, desgraciados... lo hacemos con El!...

Teodoro Ubeda, Obispo de Mallorca

ESTAMOS PERDIENDO LA BATALLA

Ctra vez, a la vuelta de la esquina, Navidad.

Sería bonito y agradable, quedaría muy bien, escribir unas líneas bellas festejando estas fechas, tan acogedoras y familiares, tan hermosas y poéticas, tan dulces.

Pero, desde CARITAS, no podemos hacerlo. Por una razón muy simple: la pobreza nos está ganando la batalla.

No exageramos; las cifras que tenemos en nuestro balance, c si se quiere darse un garbeo por nuestras dependencias cualquier mañana en C/ Seminario nº 4, y ahí sí que quedará bien patente la diaria lucha contra todas las miserias y pobreza que tanto se prodigan en nuestra sociedad.

Desde Cáritas procuramos solventar en lo posible todos los casos que se nos presentan. Solventarlos en la triple faceta que constituye nuestro esquema de trabajo: una ayuda inmediata, una labor de promoción humana, y una actitud de denuncia, cuando el trasfondo de la cuestión revela grandes injusticias sociales.

Para poder llevar a cabo estos trabajos, sobre todo los que afectan a la ayuda material inmediata, se necesitan notables cantidades de dinero en efectivo. Y ahí es donde podemos aplicar la afirmación que encabeza nuestro escrito: "Estamos perdiendo la batalla".

No es ya que estemos en números rojos, cosa habitual en esta casa. Es que ni con números rojos, podremos aguantar mucho tiempo sin reducir las ayudas que venimos prodigando.

- ¿Por qué exponemos, quizás demasiado crudamente, esta situación?

Simplemente porque Cáritas es la Institución de la Iglesia que tiene que hacer realidad, frente a la marginación, el Mandamiento -- del amor fraterno. No como institución única --seríamos injustos con tantos colectivos, Comunidades, Instituciones y personas que se entregan resueltamente al servicio de los demás--, pero sí como institución cualificada para ir recordando este Mandamiento Nuevo.

Todos los cristianos somos corresponsables ante las situaciones de injusticia y pobreza que viven tantos y tantos hermanos nuestros.

Por ello no actuaríamos honradamente, ante una Navidad que nos llega acogedora y sonriente, no recordáramos insistentemente la crisis que sacude nuestra sociedad. No para amargar una fiesta tan cristiana, sino para dar a la misma su contenido más profundo: este Jesús que nos nace, y que reconocemos Hijo de Dios nos hace "teóricamente" hermanos.

Que en nuestros corazones y en la realidad que nos envuelve, sepamos dejarnos de teorías, y convertir en real lo teórico. Cada uno de nosotros sabrá cómo, pero asumamos el camino de conversión que Jesús nos indica, y que, inexorablemente, pasa por nuestros hermanos, sobre todo por los más necesitados.

("EDITORIAL" de la publicación de Cáritas de Mallorca)
(nº 4 diciembre de 1.983)

LLUC - MALLORCA"ANY DE LLUC"

Pel Setembre de 1.984 farà 100 anys de la Coronació de la Mare de Déu de Lluc.- 1.884 - 1.984.

Del setembre de 1.983 al setembre de 1.984 serà l'ANY DE LLUC.

¿QUE SIGNIFICA PEREGRINAR?

A) Peregrinar significa CONVERSIÓ: Desinstal·lar-se, sortir de -ca seva o posar-se en camí. Deixar les comoditats i deixar-se guiar = pels valors de l'Esperit...

Quan el cor ~~not~~ sent la necessitat de conversió, vol caminar, - vol peregrinar... Un vol sortir d'ell mateix per trobar-se amb Déu i amb els germans.

B) Peregrinar significa AUSTERITAT: Déu sempre se situa o se fa més present en el desert, a la intempèria.

La nostra societat de consum ha perdut el sentit de l'austeritat, de sacrifici, de renúncia, de saber fer els comptes, de pensar amb els altres, de sobre compartir lo poc o lo molt que es té.

El gran problema de la nostra societat és haver tengut una temporada de "vaques grasses", l'haver passat del poc a tenir molt, a no haver valorat lo que es té; a haver gastat per enveja o per no ser -meys que el veïnat... i ARA, degut a la realitat actual del MON, --- "Teps de vaques magres" és hora de "estrényer-se sa corretja" i ser solidaris amb els aturats, els marginats.

Pujar a Lluc just amb lo que se du damunt i el "Pa taleca" ens pot fer veure la necessitat de que en la nostra vida hem fet necessàries coses que no ho son tant.

C) Peregrinar significa PREGÀRIA.- Peregrinar i resar haurien de anar al mateix ritme. El cant del peregrí és una pregària excepcional. Una pregària que se fa contemplació davant s'obra del Creador.

Si hem oblidat el resar... peregrinem a LLUC!

D) Peregrinar significa EXERCICI D'ESPERANÇA: Perqué començam la peregrinació somiant l'arribada. I sabem que arribarem si no ens deixam dur per la peresa o del deànim o del cansament...

Necessitam confiar amb l'ajuda de Déu i de Maria... i amb l'ajuda dels germans que feim camí plegats... "Al qui no se cansa ALCANÇA

Es necessari recobrar aquesta virtut de l'Esperança cristiana.

E) Peregrinar significa CONTRUIR COMUNITAT: Un pot peregrinar - tot sol, però si peregrina en comunitat com a poble, té un altre sentit de unitat, de responsabilitat, de comunió, de créixer justs, - de descobrir justs.

El poble D'Israel es va fer poble peregrinant pel desert. Els mallorquins ferem i ens sentirem més poble peregrinant juts a LLUC.

Peregrinar com a POBLE significa tenir en compte tots els altres ajudar als petits i dèbils, compartir vida, penes i alegries, èxits i desencerts, lluitar per a conseguir més justícia, més unitat, més llibertat, més pau...

.../...

.../...

"ANY DE LLUC" (continuació)

F) Peregrinar significa trobada i lloança de Déu en la Natura:
La nostra societat URBANA, necessita redescubrir l'aire pur, sense contaminació, de les muntanyes, Necessita deixar la velocitat del vehicle i anar a peu, més poc a poc, suant, respirant i sentir - el pes del cansament corporal, refrigerat per l'aire natural...

El contacte amb la natura, ens durà a veure i admirar l'Obra del Creador, i així el podrem alabar i donar-li gràcies i aixecarem el nostre cor a Ell.

G) Peregrinar significa CELEBRAR LA NOSTRA FESTA:

Com a creients i com a poble.

Riguent i cantant el peregrinar es farà meys pesat i més curt. El desig de trobar-nos tots justs a LLUC umpl el nostre cor de goig.

"Quina alegría quan me varen dir, anam a la casa del Senyor!"
(salm 121).

La Festa no és just pujar i arribar junts sino trobar-nos plegats, havent deixat els mals de caps a ca nostra i el sentir-nos -- lliures sense presions socials i fer bulla tots junts, fent "pa-en-caritat" compartint lo que som i tenim fent rotl.lo ben rodó per poder ballar i cantar les nostres tonades i així sentir-nos poble que vol valorar el que és nostre, el que ens distingeix...

Lluc és ca nostra, tots ens hi sentim bé, tots ens hi veim amb uns ulls nous, tots ens podem saludar o fer les paus o felicitar...

Tant de tò! que en baixar comencem una nova forma d'actuar i - de viure....'

P. Joan Arbona
Missioner de Lluc.

Durante el mes de noviembre se procedió según manda la Ley vigente, a renovar los órganos colegiados de nuestra Escuela.

Dichos órganos, "Consejo de Dirección" y "Junta Económica", son los cauces para que, tanto los padres como los alumnos, a través de sus representantes, puedan cooperar con los maestros a una mejor marcha del Centro.

El Consejo de Dirección quedó constituido por los cuatro profesores del centro, más el Sr. Nadal Trias, Prof. de Religión, dos alumnos electos (Sebastián Alorda Roig y Jaime Riutort Crespi), cuatro miembros, electos también en representación de los padres (Dª Francisca Amengual Coll, Dª Catalina Amengual Roig, D. Javier Bascuñana Martínez y D. Jaime Miralles Oliver) y un representante del Ayuntamiento (don Pedro Pujol Puigserver).

La Junta Económica quedó constituida, aparte de los profesores del centro, por tres miembros electos en representación de los padres de los alumnos (Dª Francisca Sastre Rigo, D. Ramón Parets Vidal y D. Tomás Amengual Pizá) y un representante del Ayuntamiento (D. José Roca Llabrés).

El pasado día 28 de noviembre tuvo lugar la primera reunión para quedar legalmente constituidos dichos órganos. En dicha reunión se fijó la periodicidad en que dichos órganos se reunirían quedando fijada en una vez al mes.

A esta reunión le sucedió otra del Consejo de Dirección que tuvo lugar el 13 del presente mes para informar y debatir de las necesidades y problemas que tenía el centro. Cabría calificar dicha reunión de fructífera y positiva dada la buena disponibilidad de todos los miembros al resaltar que la preocupación principal era trabajar en bien de nuestra escuela; diluyéndose de esta forma las posibles tensiones que por un motivo u otro se hubieran podido ocasionar.

Ya sólo cabe esperar que en lo sucesivo, dichas reuniones sigan la misma tónica de amistad y cooperación, que es, en realidad el verdadero camino para una escuela mejor.

EL AYUNTAMIENTO INFORMA

OBRAS MUNICIPALES.- Se están finalizando los trabajos de reforma de la Casa Consistorial en el que han trabajado los albañiles de Santa Eugenia dirigidos por D. Jaime Bibiloni Mut y el Aparejador del "Consell Insular de Mallorca D. Antonio Arcas.

Las obras de adecentamiento suponen una inversión de:

Aportación estatal 2.625.000' ptas.

Consell Insular de Mallorca 875.000' "

Aportación del Ayuntamiento

(por extras realizados y no

previstos en el Proyecto)... unas 600.000' "

Total 4.100.000' ptas.

La inauguración oficial de las obras tendrá lugar en el mes de enero a la que se invita a todo el vecindario. La fecha se ultimarà una vez ultimados todos los detalles.

CEMENTERIO.- Han finalizado ya las obras de construcción de la tumba comunitaria en el camposanto. Ha sido posible gracias al esfuerzo y unión de todas las personas interesadas en la adquisición de nichos. La obra ha sido costeada por los particulares elevándose el precio de cada sepultura a 38.000' ptas.

Se han realizado también obras de adecentamiento de los pasillos situados en el lateral izquierdo a cargo del Ayuntamiento.

SEPULTURA RELIGIOSAS FRANCISCANAS.- Visto el lamentable estado en que se encuentra la sepultura de las Religiosas Franciscanas de este Municipio, y teniendo en cuenta que anteriormente ya se habían hecho gestiones con los propietarios de las sepulturas colindantes para arreglarlas, La Corporación Municipal acordó en fecha de -- 25-XII-1.983 sufragar los gastos que proporcionalmente correspondería pagar Las Hermanas Franciscanas, para agradecerles su labor abnegada y sacrificada que dicha comunidad realiza en pro de nuestra localidad manifestando el agradecimiento unánime y sincero del -- pueblo.

El Ayuntamiento felicita, en nombre del vecindario, a don Bartolomé Isern Capó por su atención y esfuerzo realizado para conseguir que, por la festividad de todos los Santos, nuestra última morada fuera un jardín florido, digno y acogedor.

ARBITRIOS MUNICIPALES.- Se ha prorrogado el plazo de cobranza de -- los arbitrios municipales. El plazo finaliza el 31 de diciembre.

REUNIONES.- El Ayuntamiento invitó a todo el vecindario a una reunión que se celebró en el Centro Católico, el pasado día 23 de diciembre para tratar los puntos siguientes:

1º.- **NORMAS SUBSIDIARIAS:** Se ha prorrogado el plazo de exposición a efectos de reclamación al público, finalizará el día 9 de enero. En la reunión estuvo presente el Arquitecto municipal técnico en la materia para solucionar los problemas y dar la información de cuantas dudas sobre el tema le plantearon.

2º.- **CONSTRUCCION DE LA PISCINA MUNICIPAL.-** Está prevista la construcción de la piscina en la estación férrea con las aportaciones concedidas por las entidades siguientes:

CCMUNIDAD AUTONOMA: 1.163.943'

CONSELL INSULAR DE MCA.,. 1.163.943'

APORTACIONES MUNICIPALES 1.163.943'

EL AYUNTAMIENTO INFORMA (cont.) 3

EXPOSICION:- Durante las vacaciones navideñas se organizará un concurso-exposición de motivos navideños y locales alusivos a la festividad de San Antonio Abad. Se invita a la población infantil y juvenil en particular. Todos los artistas serán obsequiados.

NUEVO JUEZ MUNICIPAL.- El pasado día 5 de diciembre tomó posesión del cargo el Juez propietario de este Juzgado Municipal D. Miquel -- Coll Msern, en sustitución de su padre y anterior Juez D. Miguel Coll Vich.

Deseamos al nuevo Juez mucho éxito y acierto en el desempeño de su cargo, y expresamos también el agradecimiento sincero al cesante por los servicios prestados.

FELIZ NAVIDAD 1.983 Y UN PROSPERO 1.984

DESEA

LA CORPORACION MUNICIPAL

A TODOS LOS "TAUJANS" Y SIMPATIZANTES

DE

SANTA EUGENIA.

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

La Caixa de Balears "SA NOSTRA"
 col.laborarà des d'ara a la nostra
 Revista amb una ajuda econòmica.

Vàrem trobar molt interessant s'idea d'entrevistar En Julià Serra, perquè com tots sabem, el dia 27 d'octubre va deixar d'ésser es metge des Poble, i amb unes circumstàncies molt poc normals, va passar en es paro. I això no sols l'hi passà a ell sinó també a 23 metges més de ses Balears i a uns 1.500 en tot l'Estat.

En Julià Serra va néixer a Sa Pobla, l'any 1952, és fill de mangle
lars (pagesos).

Es primer lloc on comença a fer feina va ser a la clínica de "Virgen del Socorro" on hi va estar dos messos (aquesta clínica es un des centres on es practica Geriatria, branca de sa medicina que estudia es problema de sa vellesa) que és s'especialitat que més li agrada a En Julià.

Després va anar de metge a Felanitx on hi va estar quatre anys i quatre messos; llavors va venir a Sta. Eugenia ón va ser el nostre metge vuit mesos. Encara viu entre nosaltres com un taujà més. En Julià és un home sensible, impulsiu, solidari amb els seus com panys. sobretot ara que estan sumergits dins una gran problemàti-

ca laboral.

Ell esquivava els protagonismes, és un home de ca seva, enamorat de sa música dels anys 60 (Jazz, blues, cauntry-Rock, folk) i també de sa seva dona, i ademés és un gran aficionat al cine. Ella mos va dir que en Julià era un excel·lent cuiner, el vespre que l'entrevistarem havia fet per sopar peix en es forn. La medicina rural per ell, més que una gran afició és més bé la seva identificació com a metge. Ell no podria viure a una ciutat i ser metge d'un hospital, l'hi agrada la gent dets pobles i viure en el camp.

En primer lloc mos agradaria que mos contassis es perquè has deixat de ser es nostre metge, si feia tan poc temps que havies arribat?

- Sí efectivament, només he estat es metge 8 messos. Aixó és es fi-nat de tota una història que ara vos contaré.

Quan vaig acabar sa carrera, no hi havia molts de metges que volguessin anar en es pobles, i per això hi havia més possibilitats d'anar-hi a fer feina.

A jo m'agradava molt sa medicina rural i vaig optar aquesta oportunitat. Però amb el temps, han anat sortint molt de metges joves i aixó ha fet que n'hi hagués molts.

Llavors en es col·legis de Metges s'imposà a l'hora d'anar en ets pobles un sistema de llistes on ets qui estaven interessats en fer feina s'hi apuntaven i així s'anaven repartint ses places, seguint un ordre d'antiguetat. Aquests metges que conseguen sa plaça a, anaven agafant uns drets d'interinatge segons es temps dets-contrates.

Aquesta és es meu cas i de molts d'altres.

Hi a una llei del 46 que diu que s'Administració té s'obligació de convocar unes oposicions anuals d'APD (Assistència Pública Domiciliari) i aquesta és es mateix cas dets mestres d'escola.

Però després se deixaren de convocar i estaren 6 anys sense oposicions i per tant sense possibilitats de passar a ser titular d'una plaça a a un poble.

Ets metges interins mos comença-

rem a preocupar per aquesta situació d'inseguritat laboral, ja que sempre anaven d'un lloc a s'altre (aquést no és es meu cas, perquè vaig estar 4 anys seguits a Felanitx) sense saber quand hi estarien; això implicava uns canvis continuos de metges i per suposat ets malalts també sortien perjudicats.

Aleshores ets interins cansats de ser-ho, varem exigir a s'Administració unes oposicions. A forç a de pressions les varen convocar, amb unes normes que mos favorien amb excés. Convocaren 3.200 places i eren en total 3.500 en tota Espanya, i totes elles eren destinades només en ets interins. L'examen va ser tipo test i es tratà d'una prova injusta i fraudulenta. En primer lloc abans de començar, s'Administració sabia que sa màquina I.B.M. que havia de corregir ses proves tenia un 20% d'error i més tard s'ha investigat i s'ha vist que aquesta màquina contava ses respostes en blanc com a negatives.

Bé, però aquí no acaba tot. Sortiren unes llistes d'apro-vats i eren molts pocs, pensaren de tornar corregir ets exàmens, però amb la màquina que no anava bé, i baixaren es nivell uns quants punts. Després d'aquesta recorreigment, tampoc eren gaire ets qui havien superat sa prova. Llavors, sa varen treure de sa màquina un plaça de revissió d'exàmens que no va sortir ni

publicat en el BCE ni a cap medi de comunicació. Només arribaren a uns quants col·legis de Metges i a moltes bandes ningú va sobre res.

Lets qui anaren a revisar s'axàmen n'aprovaren es 80%, amb puntuacions altes.

Anarem a protestar, tots aquells que no havien superat ses proves i no varem poder arreglar res, ja que era es temps de canvi de govern.

D'aquesta oposició d'APD de tur no restringit, només aprovaren 1.600, es resto de places les possaren a disposició de ses oposicions fetes a turno lliure. Totes ses places quedaren ocupades i tots ets suspesos que feia molt de temps que feian feina mos han passat a n'es paro.

- Quats de metges de tot s'Estat, estan en la mateixa situació que tu?

- Som un col·lectiu de 1.500 en tota Espanya i concretament a Balears son 23. Es promig de temps de feina és de 3 a 4 anys, tret damunt un mínim d'un any i mig fins a 25 i tot a conseqüència d'unes oposicions que han estat un "fraude" asquerós. Mos havien promès que serien 3.200 places i no ho feren així. Estam en es paro i no mos reconeixen com a treballadors normals ni tampoc com a funcionaris.

Però és realment absurd que per es fet de suspendre un examen te diguin de prompte que no serveixes per metge rural, quand per exemple jo duc més de 5 anys exercint com a tal sense tenir mai cap problema de cap casta.

- Es nou govern s'ha preocupat i ha possat remei a sa vostra problemàtica?

- S'Administració socialista mos diu que es concient de sa nostra situació, que la troba injusta i que reconeix que ses oposicions varen ser fraudulent, però no mos dona cap solució i mos diu que no l'interessa tornar enrera.

- Com duis a terma ses negociacions per poder solventar sa vostra situació de treball?

- Fa dos messos i pico que un grup de representants interins estan protestant devant es Ministeri, dorman cada dia defora (sa Creu Rotge ha cedit matassos i flasades) i altres que estan tancats dins es col·legi de Metges de Madrid. I lo que damanam en primer lloc es feina, anam propoissant a s'Administració solucions, quand tocara ser a s'en revés.

Cada un cert temps tot es colectiu que formen, enviam una carta al Ministre de Sanitat, al Dtor, Sabando (Subdirector General de Planificació Sanitaria), al Dtor. Carro, demanant respostes justes.

Hem reunit a sindicats, "Lefensor del Pueblo", es President des Govern i al Rei. A tots ets hen expossat es nostre cas i tots mos han respost manco en Felipe González.

Es "Lefensor del Pueblo", ha constestat a sa nostra petició, mos recolza i reconeix sa nostra situació com a injusta, ja que nosaltres hem fet feina de metges rurals a una época on ningú l'interessava.

També consideram absurd que un metge s'hagui de retirar en ets 71 anys, demanam per lo tant, una anticipació de jubilació, que reportaria es mateix temps, més places vacants.

- I a nivell local, heu rebut ajuda de sa Comunitat Autònoma i dets Ajuntaments?

- S'an fet eco des vostre problema?

- Anarem a xerrar amb la Conselleria de Sanitat, les mos traren es nostre cas i mos sortiren amb peteneres. Mos digueren que no comprenien com hi ha metges en paro, si

la medicina és una professió lliberal.

La seva solució era que nos mon tassim es nostre desptx i "a pagar", considerant que així tot quedaria solventat.

A nivel d'Ajuntaments ets envia rem un dossier explicant es nos tro cas. Això heu ferem perquè s'opinió pública, a través de sa premsa, no havia estat ben informada del tot, debut a una tergiversació des nostre problema.

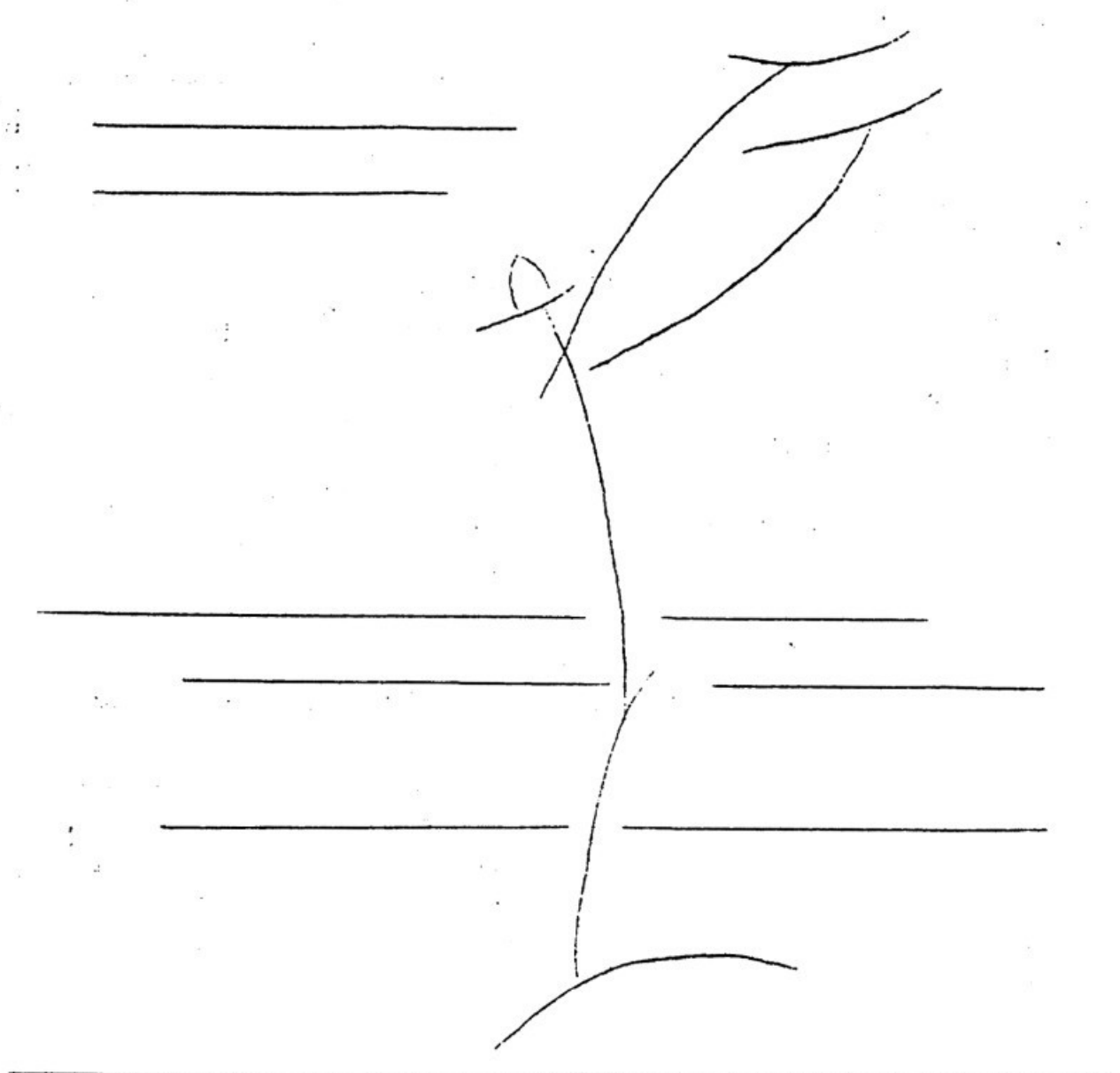
Varem armar polèmica a això és lo que noltres no cercam, sinó més bé lo contrari, volem informar a sa gent de lo que ha passat, a

fi de que no torni passar més. Ses solucions que proposarem a s'Administració eren: que formasin un cos d'interins que poc a poc l'anassin eliminant a través d'exàmens, però heu reïssaren.

També damanarem que convocasin a concurs de seguida, totes ses places dets pobles i dur endavant sa reforma sanitaria.

Tot això supossaria, haver-hi més metges en ets pobles, lo que implicaria una desmasificació de ses consultes. A Mallorca, concretament sortirien 34 places més.

Margalida J. i Mª Antonia

NADAL I SA LLET D'AMETL.LA

En aquests moments xerrar de Nadal, potser no tengui tant de significat com tenia fa uns anys, que encara no resign a oblidar. Era un altre temps, i llavors les festes pareixien més festes, degut -- sensillament a que ara cada dia és festa.

Quan arribava Nadal, no hi havia cap casa, dins el poble que no se cap-giràs. S'havia de adornar l'iglésia amb aquelles neules -- blanque daven es colorit d'una festa molt entranyable, s'al.lot o -- al.lota que devia cantar sa sibil.la ensaiava apresevadament per darrera vegada, els atl.ltets acabaven es betlem després de tot un dematí de trui per cercar l'herba (de betlem) i de compondre aquest betlem tan bé com sabien i en tot cas acudien a cercar l'ajuda dels seus pares.

I les mares, ¿Què feien les mares? Les mares tenien prou fei na en fer una natetja a consciència de la casa i després pastar da-- munt una taula de fista que havia estat heredada casi sempre dels -- seus pares o padrins, per fer aquelles coques nadalenques, a qui no se li torna sa boca aigua quan se xerra d'aquestes coques? Ara se còsa ha canviat, no puc dir si per millor o pitjor, ses coques han desaparescudes, i en tot cas les comprem a sa pastiseria, i no tenen aquell mateix gust, com ses que pastava amb unes mas plenes de il.lusió i goix sa nostra mare.

A quaque moment dona s'impresió que aquest avansament tècnic de sa nostra era, implica un retràs de cara als sentiments de l'home allò que guanyam per un costat heu perdem per s'altre.

Però deixant de filosofar i tornant a la festa de Nadal, vull dir que el moment més esperat per jo, era quan ma mare m'enviava -- amb un parell de quilos d'ametlles a fer sa típica i tradicional -- llet d'ametl.la, això si que era es signe de que Nadal estava darre ra sa porta. Fa solsament uns anys no era com ara que hi ha cent -- mil productes que la societat de consum els m'hos presente com a -- nadalencs, i després se comercialisen tot l'any, fa uns anys per -- Nadal domés coneixiem sa coque, sa llet d'ametl.la i es totró, s'in diot i es vi dolç.

I tornant a sa llet d'ametl.la; sortia de ca nostra amb una bossa plena de bessons d'ametl.la ben petlats, després d'haverlos -- escaldats amb aigua ben calenta, i amb una garrafa per posar hi sa llet que sortia d'aquells bessons. Arribava a c'an Llorenç de S'Es tany, alla hi havia mares i atl.lots fent bulla i xerrant de les -- seves coses fins que els hi arribava s'hora de fer la seva llet, jo quan entrava en aquella mena de celler o de laboratori, me sumergia dins un món màgic i estrany, unes vegades pensava i no podia com pendre com aquell molí compost de dues pedres circulars, que col.lo

caven una damunt s'altra i que els nostres majors els hi deien moles mogudes per un motor elèctric, esclafassin pel seu frec els grans d'ametlla i mesclats amb aigua en el mateix moment, en que les dues pedres les esclafaven, pogués sortir aquella exquisita -- crema, realment era cosa de brixes pensava. Altres vegades m'imaginava que en lloc d'aquell motor, que feia moure ses dues pedres -- era un home gran i fort que rodava una manivela; en un principi -- que no hi havia electricitat, m'havien contat que sa feia d'aquella manera, i altres en lloc d'aquell home gran i fort, era una bèstia sa que amb el seu pas reposat anava fent. En aquell món màgic tot anava en perfecta concordància, la màquina, l'animal i l'home -- unien el seu esforç per igual i anaven fent.

I de on surt sa llet d'amentlla me damanereu? Segons conta la llegenda a l'ordre de frares de San Francesc de Asís que hi havia a Santa Maria, estava prohibit totalment menjar durant sa quaresma res que fos del regne animal ni derivat seu, és a dir, que tampoc no podien beure llet, perquè era del regne animal. A les hores varen pensar en fer llet d'algun element del regne vegetal, i d'aquesta manera sa tregué sa llet d'ametlla.

I entra pensament i pensament tot aquest món màgic s'esveia i me trobava que sa meva llet ja estava feta. Partia altra vegada cap a ca nostra, i allí ma mare feia bullir sa llet dins una olla de test, mesclada amb molta de sucre i un parell de pells de llimona.

Els preparatius havien acabat. Era Nadal. Aquest dia no era -- com els altres, era diferent. La gent s'oblidava dels seus problemes i tots duïen una rialla d'alegria a la boca donant de bon cor a tot el qui passava els molts d'anys i bons.

Després totho se reunia en família a ca seva per fer es dinar de Nadal, s'arròs de primer plat, i s'indiot de segon, sa fruita, un poc de torró fort o fluix segons sa barramenta de cadascú, i un poc de vi dolç per fer-lo passar tot. I en el moment esperat, -- "ses sopes de llet d'amentlla", un plat ben ple de troços de coque beinyats de llet d'ametlla, i ¡bon profit! això era tot lo que se menjava per Nadal.

Avui encara a Santa Eugènia se pot beure llet d'ametlla, -- perquè a "C'an Llorenç de S'Estany" son fets a sa tradició del nostre poble; per molt d'anys sigui; i que aquesta tradició com -- ses altres en lloc d'anar a myns vagin a mes, que no es cap pagat es dir salut amb un tassó de llet d'ametlla en lloc d'un tassó -- de "champagne" i si és més saludable i econòmic.

Jaume Sastre Rigo.

BAUTISMES:

27-XI-83 Catalina Elena Bibiloni Juan, filla de Jaume i Mª Magd.
8-XII-83 Miquel Angel Coll Cañellas, fill de Juan i Fca. Victoria.

¡ ENHORABONA ALS BATIATS I ALS SEUS PARES!

CODES: (cap)

CODES DE PLATA: (fa 25 anys casats a Santa Eugènia)

27-XII-58 Miquel Llabrés Noguera amb Francisca Garau Crespí.

DEFUNCIONS:

23-XI-83 Antonia Bibiloni Bibiloni (88 anys)
¡Descansau en la pau del Senyor!

ESTADISTICA DE 1.983 (tancada el 22-XII-83)

BAUTISMES 1.983	6 nins 4 nines	= 10	
MATRIMONIS 1.983	3		14
DEFUNCIONS 1.983	3 homes 11 dones	= 14	- 10 4 manco

E s g l e s i a

E L R O S A R I e n C a s s e t e

Molt apropiada per a malalts i per a persones que passen llargues hores a caseva, és aquesta gravació de tot el Rosari, - que la nostra Parròquia té com a pròpia, i que l'ofereix a tots els qui vulgueu aprofitar el temps amb aquesta casta de pregària i amb aquesta ajuda. La gravació és gratuïta. Tant sols s'han de presentar 2 cassettes C-60 (que solen esser els més curts) - sense gravar, i que no és necessari que siguin de màxima qualitat.

Podeu presentar els 2 cassettes C-60 a la Parròquia
a la Rectoria
a Ca ses Monges

i posau-hi una nota amb el vostre nom.

El can d'una setmana estarà gravat.

(no dugueu radio cassette o cap magnetofón; no és necessari).

Hemos recibido una ayuda económica del

B A N C O D E B I L B A O

PARA ESTE Y ANTERIORES NUMEROS, QUE

DESDE ESTAS PAGINAS AGRADECEMOS.

DICCIONARI GENERAL DE LA LLENGUA CATALANA

Pompeu Fabra.

EDHASA, 16ª edició. 1.982 (1ª edició a nov.de 1932) (1 tom)

A tot aquell que li ha picat la mosca d'escriure en la nostra llengua, li ha comparegut la necessitat d'usar un diccionari - que sigui "de fiar", i principalment si un té interès en conrar el lèxic dels seus escrits o bé l'interpretació d'una lectura.

A la Biblioteca Municipal, hi ha dos valuosos Diccionaris - de la llengua catalana: el que titula aquesta resenya, i el DICCIONARI CATALA-VALENCIA-BALEAR de Mn.Antoni Mª Alcover. Els anomenarem el de "Fabra" i el "d'Alcover".

¿Quin és el millor? Cada un compleix un paper dins la nostra llengua; hauriem de senyalar el de Fabra en quan a puritanisme global, si bé cau en lo mateix que critica. Fabra diu que Alcover al seu Diccionari posa totes les paraules literàries i provincianes juntes amb les populars; i és vera. Però Fabra en posa - -- qualcuna tan puritana que sols pareix un barroquisme:és natural.

Sense cap casta de dubte el "Diccionari"de Fabra és això: - un diccionari; on hi ha lo més correte i lo millor de la llengua catalana. Però no hi ha tot lo que, no essent de "suprema qualitat" és ben correcte i usual en el parlar i l'escriure d'algunes províncies, i inclús algunes de bon ús general, que és lo que precisament té el d'Alcover.

Els editors actuals de Fabra censuren que l'Alcover no faci diferències "d'imprenta" entre les paraules "clau" i les altres paraules de "2ª categoria". Es vera que la capçalera de cada paraula és "tipogràficament" igual a les altres, però si es llegeix tot - el còs de l'article de l'Alcover, un sab exactament el valor general o local de cada paraula, adams de que segueix el criteri de tots els diccionaris, de posar l'explicació de l'article a la paraula sinònima d'us més general o correcte.

Per ventura aquesta polèmica que hia (millor dit: hi hagué) entre els dos diccionaris (tots dos, repetim, valuosos) tant sols no és res en sí mateixa, i sols és un reflexe de la polèmica més fonda que hi hagué entre Cambó i Fabra (per una part) i Mn.Alcover (per l'altre) que no simpatitzaven gens.

De totes maneres, els seguidors de Fabra, avui, reconeixen el gran valor de l'Alcover, tant és així, que un es podria preguntar a veure què significava que llavors també ja es fés un "Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans", que és, igualment, una - -- obra global i completa, quasi enciclopètica de la llengua catalana com la de l'Alcover.

Si no hi hagués enveges en el mon, bastaria que un fés la feina, i que l'altre l'acquetàs com a feta.

Qui vulgui profunditzar aquest tema, sobre tot per a entendre la polèmica "Fabra-Alcover", pot llegir "Un Home De Combat" de Fc.de B.Moll, n° 79-80 de la col.lecció "Illes d'Or", o a la Col.lecció "Raixa" n° 56-57, que segurament serà prest a la nostra Biblioteca, de la qual mos n'alegram de poder treure els seus llibres a la nostra revista.

També és molt útil el "Diccionari de Sinònims" de M.Franquesa, també és a la nostra Biblioteca.

N.T.

GENT DE LA VILA

En aquest escrit vos parlaré d'un home que és conegut i anomenat per tot el poble com a BALTASAR MIRALLES MASCARO, té cumplits ja els setanta set anys, home casat, amb un fill i viu a "SA COSTA".

Amb so poc temps que vaig parlar amb ell, tengué temps de contar-me quatre coses de sa seva vida.

Me contà que ha fet coranta anys de pastor i, con antigament feien els pastors, també ell tenia les seves ovelles, fent es dia de ses toses una bona festa, ja que hi acudien casi tots els pastors per ajudar-se uns als altres.

Ara vos parlaré de lo més interessant dins la seva vida: en els trenta dos anys, son pare en pau descans, li va ensenyar a tocar les xirimies, cosa que después ell també ho ha ensenyat en el seu fill Baltasar.

També sap tocar el fubiol i el tamborino; me digué que ha tocat a moltes de festes ja que antigament tocaven per ses possessions quan hi havia toses, matances o altres bauxes.

Davant ses xirimies me va voler explicar de lo que estan fetes i ses diferentes parts, tal com: breguer, fiols, trompa, bufador, grai, que és lo que sona, i, per acabar, es sarró, que és allà on se guarda es vent.

Ell ha estat fins ara un home intès per fer els fobiols; les feia d'ametler, aubercoquer o ginjoler; ses virolles són de llautó i es tap sol esser de pi o d'ametler.

Ara, per acabar, vos don en nom de tot el poble els molts d'anys i salut i que Déu vos conservi sa bufera.

Pel poble sou conegut,
i vos, l'amo en Baltasar,
quan partiu a tocar,
tothom perd es remuc;
pel so tothom ha sabut
que sou vos qui tocau,
que visqueu amb molta pau
molts d'anys, mesos i dies
tocant ses xirimies
pel poble que tant estimau.

Sebastià Crespi.

NADAL: CINEMA. AMB FAMÍLIA

L'ambient nadalenc és eminentment festiu, però aquestes són unes festes que presenten un caire intimista i familiar molt marcat. Son molts els espectacles que s'organitzen per satisfer el capritxo general i per contribuir a l'evassió del fet quotidià.

Es ja tradicional que quan s'acosta Nadal el cinema torni als seus orígens per esser més que mai un gran espectacle per disfrutar amb família. Per dir-ho de qualque manera podem dir que es deixen de banda els temes transcendentals, sobre tot els que obliguen a la reflexió posterior, i es cerca la màxima espectacularitat i diversió, moltes vegades en perjudici de la qualitat i la profunditat dels plantejaments.

Això té per contrapartida que el cinema es fa asequible a tothom i es una bona oportunitat per disfrutar amb família de l'espectacle cinematogràfic.

D'aquest tipus de pel·lícules podem destacar el, ja comentat en aquesta plana, RETORNO DEL JEDI; la tercera part de TIBURON, que té la gran novetat de presentar-se en tres dimensions; la comèdia-còmica LA MALDICION DE LA PANTERA ROSA; i les pel·lícules infantils de dibuixos animats BLANCANIEVES Y LOS SIETE ENANITOS i LOS VIAJES DE GULLIVERT, aquesta darrera té un especial interès ja que es una producció espanyola o tots els nivells.

Pel que fa a pel·lícules de temàtica més seriosa realitzades al nostre país i que podrem veure l'any que vé, hem de destacar especialment tres pel·lícules.

LAS BICICLETAS SON PARA EL VERANO, adaptació de l'obra teatral de Fernando Fernán Gómez, es una reconstrucció sencilla, clara, i sobre tot, molt correcta de la vida i els somnis a la ciutat de Madrid destruïda per la Guerra Civil.

ULTIMAS TARDES CON TERESA, es també una adaptació, concretament de la novel·la de Juan Marsé, que presenta el món dels joves de distints ambients dins la problemàtica social de la Barcelona d'els anys sexanta.

Hem de fer menció especial de la producció mallorquina ENSAIMADES IDIAMANTES, dirigida per Joan Solivellas i finançada pels organismes autonòmics. En poques paraules el seu tema es l'organització a Ciutat de Mallorca d'un congrés de la Unió Reformista Radical Equidistant, congrés polític que entre bromes i veres no arriba mai a fer-se.

De totes maneres hem de considerar que el fet més important que es pot desprendre de la realització d'aquesta pel·lícula, que si Deu vol s'estrenarà el pròxim mes de Març, és la contribució que ha de representar per la necessària normalització lingüística, tal i com ja va succeir amb la versió mallorquina del BEARN de Jaime Chavarri.

P.M.

LA DOMINACIÓ ROMANA (123 a.a.C. - 465 a d.C.)

Quintus Cecilius Metellus fou el cap de l'expedició romana que conquistà les Balears. L'empresa durà uns dos anys: 123 al 121 abans de Crist.

Gràcies a l'obra de Plini coneixem l'existència de cinc poblacions mallorquines de l'època romana: Palma, Pollentia, Túcis, Guim i Bocchorum. El poeta Miquel Forteza xerra de l'existència d'una població romana entre Sta. Maria Consell i Alaró d'ont partia una via que arribava fins a Sineu. Ell creu que podria ésser la ciutat de Túcis anomenada per Plini.

Encara que a Sta. Eugènia no s'hagi trobat cap manifest de la cultura romana hem de suposar que el nostre poble estava inclòs dins el citat nucli de Túcis.

Per altra part es molt el que s'ha especulat respecte a l'anomenada "Era esfondrada". Es comenta si era o no un teatre romà, i hem de dir que a simple vista ho pot pareixer ja que la seva forma semicircular es molt semblant al de Pollentia, però bastant més reduït.

Com veis es ben poc el que sabem del període de dominació romana, i encara es manco el que se sap dels segles V fins el IX que es quan comença la dominació musulmana. Sabem que vàndals i bizantins passaren per l'illa durant aquest temps, però es mal de fer concretar. En general es diu que aquests son els "segles oscurs" de la Història de Mallorca, per tant hem de passar a veure l'època musulmana.

LA DOMINACIÓ MUSULMANA (Anys 902 a 1.229)

Sabem que els moros tenien l'illa dividida en dotze districtes i un d'ells era el de Canarrossa que comprenia els actuals pobles de Lloseta, Alaró, Binissalem, Sencelles, Costitx, Consell, Sta. Maria i Sta. Eugènia.

La ciutat de Medina Mayurka (Ciutat) és l'únic nucli important de població de Mallorca. Per altra banda és difícil calcular la població dispersa per les alqueries i rafals estesos per tota l'illa. L'alqueria era una possessió gran amb un conjunt de cases agrupades o disperses. El rafal era una possessió més petita generalment amb una sola casa.

Seguint aquest denominació musulmana el nostre poble era una alqueria anomenada Benibazari, o també, Bahari. Hi havia també l'alqueria de Benibahari, o Benibafari, que correspondria a les actuals Alqueries. També tenim costància del rafal situat a les Coves actuals. Pel que respecte a Les Olleries encara que no es conegui el seu nom arab pareix que la tasca de fer olles va començar per aquells anys. D'això en tenim costància pels diversos forns d'olles localitzats a Son Garrit, Son Pericàs, Ca'n Planiol, Son Rigo i Ca'n Freixura.

De tots aquets forns el darrer que va deixar de funcionar va esser el de Son Rigo, fa uns 180 anys. Tots son d'origen sarraí i presenten la mateixa característica: cúpula en forma de mig ou.

Pel que fa referència a l'especte institucional hem de dir que en principi Mallorca depenia de l'Emirat i Califat de Cordova, això entre els anys 902-1.012. Posteriorment el Califat es va veure desmembrat i es formaren els anomenats reines de Taifes. Així a Mallorca es succeiren els Emirs de Dénia entre els anys 1.014- 1.076, els Emirs independents entre 1.076 i 1.115, la dominació dels Almoràvids, tribus berebers del Sahara, entre 1.115 i 1.203, i per acabar la conquesta dels Almohades el 1.203 i el seu domini que es prolongà fins a 1.229.

Tots aquestes aconteixements polítics tenen una certa correspondència amb la seva actitud cap al Cristianisme: el principi de la dominació el toleraren, més tard el restringiren i finalment el perseguiren fins arribar a extingir-lo el segle XIII.

Els llegats de la cultura musulmana a l'illa de Mallorca son ben importants. Hem de tenir en compte que l'existència de rafals i alqueries per tota l'illa facilitava la seva divisió en propietats de terra cultivada. Aquets cultius eren d'oliveres, vinyes i arbres fruiters a les muntanyes de mestrall ja que hi havia moltes fonts. A la resta de l'illa s'hi cultivaven cereals i la manca de fonts era superada amb pous i cisternes. Per tant son importants els avanços dins l'agricultura i sobre tot pel que fa referència als sistemes d'irrigació dels terrenys.

També hem de tenir en compte que molts dels noms de pobles de l'illa son d'origen musulmà, així com molt de llinatges i gaire be totes les tonades dels nostres pagesos.

(Jaume Sastre i cursos 79 i 89 82/83))

D I U S Q U E V O L S H O N O R A R A J E S U S

Dius que vols honorar a Jesucrist?

Idò no el desprecïis quan el veus nuu.

No l'has d'honorar a l'Església amb ornaments de seda,
i deixar que passi fred a defora, esparallingat.

Què en treuràs que el posis dins vasos d'or i plata,
si a defora, al carrer, el deixes morir de fam?

Comença per alimentar al qui passa fam,
i amb lo que et sobri adorna el seu altar.

Per què li dones una copa d'or
si li negues un tassó d'aigua fresca?

I què en treuràs de posar unes bones estovalles de fil a l'altar
si deixes sense flassada el pobre que, al carrer, tremola de fred?

Te n'has donat compte de que aquest ha quedat sense res,
sense feina, sense casa, sense amics, i sense pàtria,
és el mateix Jesucrist?

Si no el saps reconèixer,
que en treuràs que L'Esglesia faci goig i que les llànties penguin
de cadenes d'or?

¿Què no veus que ell jeu encadenat a la presó?

"Qualsevol pensarà que son paraules d'un devolu-
cionari a l'Església. No és vera. Escrigué això-
Sant Joan Crisòstom, Bisbe de constantinopla en-
el sigle IV (anys 350-407)" "Els homes --
de llavors i els d'ara som iguals: adornam les
coses de Déu, i no sabem veure a Déu mateix".

L L I B R E S (REVISTA)

"D I A L O G O" "Familia-Colegio"

Son 6 números anuales, que salen en oct.nov.En.Fbr.Mar.
y Abr.

Una revista de temas educativos que sale durante los meses
del curso escolar. Es sumamente interesante para los padres
y para todos los educadores en general.

Cada número de los seis, trata un sólo tema, y los seis nú-
meros en su conjunto, tienen la misma idea en común.

Tiene 48 páginas y, a reembolso, son 480' ptas/año.

Este Curso los seis números están bajo estos temas:

"BOMBARDEO IDEOLÓGICO" y "EL CONSUMISMO" (ya publicados)

"EL HEDONISMO" "LA VIOLENCIA"

"LA COMPETITIVIDAD" y "ATREVERSE A SER".

Si interesa suscribirse, estas son las señas:

Revista "DIALOGO" C/Eduardo Dato, 20. SEVILLA-5.

RECUERDO DEL VERANO

- MONOLOGO INTERIOR -

¡Jo! ya estamos otra vez con la monotonía del invierno, - adiós al verano. La verdad, no sé porque todos los años - el verano se pasa como un abrir y cerrar de ojos, ¡maldita sea! y encima mi cumpleaños coincide con estas fechas - para ahogarme más en la amargura que tengo de que los años me vayan pasando. Mi madre siempre me dice que si esto me ocurre ahora que hará cuando llegue a su edad; pero ¿por qué dará tanto miedo hacerme mayor?. Es que este verano se me ha pasado más rápido que los otros, ¡tenía tantas cosas que hacer! y desde luego como siempre, nada he hecho. Será por haber estado en el Puerto de Alcudia, porque me lo he pasado "bomba". Claro el conocer gente nueva te gusta estar con ella, que si María, que si Juan, que si Alberto, que si Angela... ya se sabe cuantos más son - más diversión se suele pasar.

Ay! y aquella noche que fuimos al bellver, ¡que risa! - con aquellos tíos que miraban el cine, iban con una colocación que era demasiada y cuando el de la chaqueta de cuero y la camisa de cuadros con sus pantalones a rayas, se - cayó desde el puente al agua, bueno esto ya fue la monda, ¡se quedó con una pinta, ya la llevaba antes! porque iba más hortero, el pobre!. Después se enrollaron un poco, - pero al final los dejamos porque sino...

¡Ah! también cuando fuimos a las fiestas de Felanitx ¡que desastre!, era la primera vez y no sé si será la última. - ¡que animales fuimos!, mira que querer entrar sin pagar y lo gracioso es que lo conseguimos, bueno, lo consiguieron porque claro yo como siempre tengo que ser la que carga con el pato; justamente un policía me cazó, ¡a mí!, ¿pero por qué siempre tengo que ser la tía gafe de la pandilla? ¡Jo! y aquellos tontos en vez de ayudarme me dejaron plantada y ya me ves a mí que siempre he sido algo tímida tuve que enrollarme con el policía, al fin creo que me dejó por lástima o por el follón que le armé, ¡que susto! y además, si mi madre se enterara me mata, ¡el tacaño que le armamos Angela y yo!.

Ya está chillando otra vez, ¿qué querrá ahora? siempre - que pienso en algo bueno tiene que meter la nariz. ¡Anda el pan, ya me la he cargado!. ¡ya voy!, ¡que no estoy sola! Dios, ¡la que me espera!. Y después encima tengo que estudiar, ¿ves?, y por qué se pasará lo divertido tan rápido?, ¡maldita sea!.

ENTREVISTA CON FERNANDO BONET -EL NUEVO MEDICO-

Nos presentamos en casa de Fernando Bonet por la noche, fue simpático y cordial con nosotras. Sentados alrededor del fuego y en un ambiente agradable iniciamos la conversación.

- Para empezar cuéntanos un poco sobre tu vida, ¿dónde naciste?, ¿dónde estudiaste?...

- Pues yo nací en Sevilla en 1.957, por lo tanto tengo 26 años. Estudié con los Jesuitas y luego cursé la carrera de medicina, también en Sevilla.

- Cuéntanos un poco sobre tus aficiones y hobbies.

- Ante todo me gusta mucho estudiar y lo hago por las noches. Soy aficionado al deporte y lo practico. Me gustan todos, sobre todo los marítimos, como la vela, la natación, el submarinismo y también el tenis. Las antigüedades me encantan así como la pintura, las tallas de madera y todo cuanto esté relacionado con el arte.

**ME GUSTA MUCHO ESTUDIAR Y
LO HAGO POR LAS NOCHES.**

- Te encuentras a gusto en Mallorca?

- Me han sorprendido muchos rincones que no son muy conocidos y que realmente son preciosos. Ya había visitado Mallorca en un viaje que realicé de 8 días y no los había descubierto; creo que Mallorca no está demasiado explotada.

Los lugares que destacaría por ejemplo entre los marítimos son: Puerto de Andraix, Puerto de Pollensa, Puerto Cristo... y los pueblos de: Valldemosa, Sóller, Deiá y Lluc-Alcari. Para mí, lo más bonito de Santa Eugenia son: "Ses Alqueries" y "Ses Ollerries", ya que considero que conservan un estilo.

- ¿Ya has ejercido de médico en anteriores ocasiones, o es la primera vez que lo haces?

He trabajado anteriormente, estuve en las Canarias, concretamente en las Palmas, hace aproximadamente tres años.

Me presenté a las oposiciones de APD (Asistencia Pública Docu-mentaria) y las aprobé. Precisamente me encuentro entre vosotros porque escogí esta plaza.

- ¿Encuentras interesante a la medicina rural?

- Muchísimo, ya que se puede sacar mucho provecho de ella, además engloba un campo muy amplio dentro de la medicina.

- ¿Sientes predilección por alguna especialidad en concreto?

- Sí, a mí siempre me ha interesado mucho la Geriatria. En España, esta especialidad no está reconocida a nivel académico, pero va teniendo mucho éxito y si ahora no existe como especialidad, se debe a problemas burocráticos.

Yo voy dos veces por semana a la clínica de la Bonanova, se trata de un centro piloto de investigación de esta rama. Me resulta muy interesante, ya que allí aprendo muchas cosas que después me resultan útiles a la hora de aplicarlas en el pueblo y viceversa.

- ¿Has tenido algún problema a la hora de comunicarte con los pacientes debido a que no hablas en mallorquín?

- En absoluto, no he tenido problemas. Al ser el castellano igual que el catalán y el gallego una lengua romance, tiene un denominador común que facilita la comprensión.

**NO HE TENIDO PROBLEMAS DE
COMUNICACION POR NO HABLAR
MALLORQUIN.**

- ¿Cuanto tiempo piensas quedarte con nosotros?

- De momento indefinidamente.

- La gente se queja de la frecuencia con que cambiamos de médico ultimamente. ¿Qué cosas de ello?

demostrado que la media con que cambian los médicos es mucho más elevada, sobre todo en ambulatorios.

- Bueno, no pienso que sea un problema exclusivo de los pueblos, en las capitales está

EN LAS CAPITALS LA MEDIA CON QUE CAMBIAN LOS MEDICOS ES MUCHO MAS ELEVADA.

Margarida J. i Ma Antonia

Amb agraïment per haver rebud se revista

"Santa Eugènia"

Que no sigui se derrera
que arribi a ses meves mans
per això vos dic teujans
que no deixeu se quimera.

El goix no el puc explicà
de lo molt que ha prosperat
un poble tan estimat
i jo el vui felicità

Per ses festes de Nadal
vos dexit Pau i alegria
que Jesús, Jusep i Maria
mos lliberin de tot mal.

A.B.R. (Sor Aina Bonet)

En aquesta secció dedicada a l'esport a Santa Eugènia, el futbol acapara la màxima atenció, - gairebé hem de dir que quan es produeixen altres motius esportius en deixarem constància en aquesta plana. De totes formes, agraïrem qualsevol aportació d'organitzadors o patronitzadors de l'ample ventall esportiu.

Com és obvi, per qüestions d'espai, no podem fer un comentari específic de cada partit jugat pel C.D.F. Sta. Eugènia; més bé intentarem comentar la trajectòria de l'equip a partir de l'anterior revista.

Pareix que l'abultada derrota sufrida a Maria de la Salut està del tot oblidada. Va ésser aquell un mal diumenge en que - fins i tot l'àrbit ens va anar en contra.

Per el contrari, el deliri va succeir a Ariany on els pupils dels Zapico-Campins aconseguiren un 3 a 1, i borraven dos negatius - que pesaven molt. Efectivament, - el resultat es va suar; el domini fou de l'equip visitant. Hi havia ganes de guanyar el partit encare que fos jugant excessivament dur, lo que es va traduir en tarjetes grogues, la majoria mescades.

El diumenge següent, es rebia la visita d'un equip puntal: el Ferriolense. L'aspecte ambiental estava preparat per guanyar: banderes, bombos, ànims... Al llarg del partit, el domini era altern; es veien dos equips bastant igualats amb jugades de qualitat i ocasions de gol per part dels dos. Però quan pareixia que s'havia d'acabar amb empat (hagués estat el resultat més just), a pocs minuts del final, l'extrem esquerre visitant marca el gol de la victòria des d'una posició en que - apenes tenia àngul de tir. Per si fos poc el resultat, es produeixen dos fets negatius en conseqüències posteriors: l'expulsió d'en Carlos i la lesió d'en Jordi, dos puntals de l'equip.

A cala D'Or es tornà perdre - per la mínima a un partit en que el Sta. Eugènia va donar la cara davant un equip amb moltes aspiracions. L'alineació visitant presentava variacions debut a les baixes per lesió i altres ausències. Gran nombre d'aficionats

taujans pogueren veure com el - seu equip perdia honrosament.

El 20 de novembre, a la fi, el poble veia guanyar els seus amb un marcador de 5 gols contra 1 del Colònia. Molts de gols i d'hermosa factura. La primera part (joc molt lent, excessives tarjetes als locals, ineficàcia goletzadora de la delantera, una mitja molt poc constructiva) no es parcsqué en res a la segona, en que uns inspirats Tomeu Coll i Pep Amengual, recolçats per una mitja desconeguda, desconcertaren la defensa visitant i marcaren dos gols cada un. El públic estava delirant i sortí satisfet del camp, perquè "ja era hora de veure guanyar els nostres".

A Soller no se va poder restar cap negatiu, però ben aprop s'hi va estar. En realitat, el partit es va perdre als vint minuts finals, després d'haver anat per davant al marcador. Es va jugar una fabulosa primera part, però al descans se va haver de trastocar la mitja i perdé l'autonomia al centre del camp. Possiblement faltà també en aquests darrers moments la veterania i la seguretat que dóna en Jordi a la defensa. En el partit va debutar en Juanito Guerra.

El Cide era l'equip que visitava el Pou Nou el diumenge següent, on va ésser derrotat per 3 gols a 2. Veiem el Sta. Eugènia en qualque baixa i amb l'incorporació d'en Sebastià Quegles a les tasques defensives. Un partit en que lo millor va ésser el resultat, perquè el joc realitzar pels dos equips fou bastant dolent, sobre tot al segon temps.

Dins el camp del S. Gotleu, la fortuna tornà estar a espatles de l'equip taujà. Fou, a més, un partit ple d'incidents debut sobre tot a la manca d'autoritat de l'àrbit i a la poca esportivitat dels jugadors locals i del públic. El gol vingué al final del partit quan tot pareixia que havia d'acabar amb empat. En resumen, un partit lamentable, d'aquests que s'han d'oblidar.

(Segueix a la pàg. següent)

Incluïm en aquesta edició una entrevista que varem fer al entrenador José Zapico el darrer 14 dels corrents. Mantinguerem la següent conversa:

-Entrevistador.- Creus que la posició que actualment ocupa el C.D.F. Sta. Eugènia a la taula classificatòria està d'acord amb el joc realitzat?

J. Zapico.- No. Els primers partits, molts de jugadors varen acusar l'inexperiència de jugar a categoria regional; es sentien massa responsabilitzats davant l'afició. És a dir, se jugava amb nervis.

Entr.- La majoria dels jugadors tenen una bona condició física - per aguantar norante minuts?

J. Z.- Sí. Estic segur que és el factor més important dins la tercera regional. Per altre part, tècnicament tenim sis o set jugadors que podien jugar perfectament a una regional superior.

Entr.- És indubtable de que la delantera dels darrers partits és més creadora que la dels primers en que apenes feia gols; a què és debut?

J. Z.- Els primers partits ens preocupàvem més de que no nos fessin gols que de fer-ne; teníem massa respecte a uns contraris - que desconeixiem. Més andavant perdérem aquesta por, i ara sabem que podem guanyar a qualsevol equip de la categoria

Entre.- En quina demarcació has tingut més problemes a l'hora de l'alineació?

J. Z.- Sa delantera. Donat la manca d'un delanter centre nat, hem de prescindir de l'home en punta i organitzar l'atac d'altre forme. He provat un parell d'hommes en aquesta demarcació.

Entr.- Com responen els jugadors als entrenaments? Hi ha molta assistència?

J. Z.- Els qui poden acudir els dimarts i els dijous hi venen. N'hi venen bastants. Als entrenaments, feim una sessió física i un partidet que serveix per provar les tàctiques.

Entr.- Pareix que en Munar és indiscutible a la porteria; com ho definiries?

J. Z.- No és nerviós, qualitat molt important per un porter.

També té molt bo que sap ordenar i col·locar la defensa. Bons reflexes. Té futur com a porter.

Entr.- Penses que hi ha hagut moltes tarjetes que s'haguessin pogut evitar?

J. Z.- Sí. Després del partit contre el Colònia, varem tenir una conversa amb els jugadors - tractant d'analitzar la situació de les tarjetes. Va quedar clar que s'havien de fer esforços - per evitar-les, ja que un dia o l'altre ens podien perjudicar. No nos podem permetre el luxe de perdre jugadors per tarjetes absurdes.

Entr.- Com compleixen els juvenils?

J. Z.- Molt bé dins les seves possibilitats. No podem demanar més de lo que fan. Tant els qui estan fitxats com els qui no, les diria que venguin a entrenar perquè el futur immediat - està en les seves mans. Voldria que se creàs un equip de juvenils per després tenir una continuïtat a la categoria superior.

Entr.- Quin equip has trobat més fort fins ara dins la categoria?

J. Z.- Sense dubte, el Cala D'O. És un equip que individualment té molts bons jugadors i que amb un poc de coherència pot aspirar a l'ascens.

Entr.- Per finalitzar, Pep, qu'opines de l'afició taujana?

J. Z.- És lo millor que hi ha fins ara. Estic segur que l'equip anirà a més si l'afició segueix recolçant. M'agradaria també - que la Penya del C.D.F. Sta. Eugènia anàs andavant ja que és un bon exemple de l'afició.

Agraim la col·laboració del "mister" Zapico i desitjam molt sort a l'equip durant l'any 198

Goletzadors

Pep Amengual.....=5 gols
Tomeu Coll.....=3 gols
Pedro Crespí.....=2 gols
Jaume Crespí, Rafel
Crespí i David C.=1 gol

Mikel.

(Escrit a 16 de desembre)

SOCIEDAD DE CAZADORES "PUIG D'EN MARRON"

El pasado día 2 de diciembre del actual, se celebró en el Centro Católico la Asamblea General Ordinaria acostumbrada para estas fechas, una vez sido convocados los 267 socios de que se compone la misma.

Siguiendo los asuntos relacionados con el Orden del Día, estos fueron los principales acuerdos adoptados por la Asamblea:

CIERRE TEMPORADA.- Se informa del estado actual de cuentas que es el que sigue: gastos 1.983621.495 ptas(233.257' ptas, extras no presupuestados)
existencia en caja..454.808' ptas.

El cierre de la temporada se fija en el 18 de diciembre.

RESUMEN CAMPEONATO DE CAZA.- En el campeonato de caza menor de la villa, D. Mateo García Cano obtuvo el primer lugar, siendo décimo en el campeonato provincial.

SOCIOS SANCIONADOS.- Núm.238 y 240 por cazar perdices en tiempo de veda. Núm.241 por cazar en Son Matgina.

AMPLIACION COTO.- Ante el dilema que trae la venta de Son Escaliva, no se puede acordar nada en cuanto a la ampliación del coto, en tanto no se resuelva dicha cuestión.

TRABAJOS EN SOCIEDAD.- Del núm 30 al 85.

SUELTA DE CONEJOS.- Se aprueba un presupuesto de 80.000 ptas., para la suelta de conejos, más gastos especiales.

SOCIOS MOROSOS.- Los socios que no han satisfecho la cuota anual del presente son: núm.42,83,140,161,177,209,213,242. Se les dará un plazo de un mes para su contribución.

PROPUESTAS DE URGENCIA.- Se llega a la conclusión que, visto el buen resultado que ha dado la contratación de un guarda jurado durante los tres meses punta, es imprescindible una continuidad para el buen funcionamiento de toda la Sociedad, facultándose a la Directiva para el desarrollo de los trámites pertinentes.

RUEGOS Y PREGUNTAS.- En este apartado los socios expresan cuestiones como: si se podrían poner dos números diferentes de coto en el término, que actualmente hay muchos cazadores que se están dedicando a los palomos domésticos, que en breves fechas se confeccionará un nuevo regimen interior y del hecho que supone la prohibición de la caza con cassete.

Por último un miembro de la Directiva D.Miguel Pou Miralles, expone que por motivos personales cesa en su cargo, siendo ocupada su plaza por D.Dionisio Somovilla Ruiz.

De esta manera los socios que por alguna razón no asistieron a la Asamblea habrán podido enterarse de la asamblea, así como decirles a todos los interesados y simpatizantes en general que en próximas ediciones daremos un resumen de la historia de la Sociedad de Cazadores llamada "Puig d'En Marron", que hace breves fechas ha cumplido su décimo año de existencia.

NOTA DE LA REDACCION DE LA REVISTA:

Felicitemos efusivamente a la Sociedad de cazadores por este su décimo aniversario, y le reiteramos nuestro ofrecimiento de insertar en nuestra páginas toda su información o material que interese dar a conocer al público

Repetimos todavía otra vez nuestra oferta a todas las demás sociedades o agrupaciones para que puedan publicar sus comunicados e informaciones. Ponganse en contacto con nosotros.

DAVIU .- Es el nom del personatge de l'Antic Testament David, profeta i rei d'Israel.

DARDER .- Procedeix del substantiu Darder que vol dir "fabricant de dards".

FERRER .- Es la persona qui treballa el ferro.

GRAU :- Igual que Garau i Guerau. Procedeix de Gairoald que significa "Govern de la llança". La forma Grau existeix també com a procedent del llatí "gradu", que significa escaló, - però a Mallorca es pronuncia sovint Grau el llinatge que s'escriu Garau.

HORRACH .- Igual que Horrac i Urrech. Es un nom d'origen pre-romà que es troba en el mot castellà "urraca" que significa "garsa", i en el nom de dona Urraca.

JAUME .- Igual que Chaume i Anjaume. Ve de "Jacobus", nom de dos apòstols. "Anjaume" representa l'aglutinació de l'article personal "En" el nom "Jaume" (= En Jaume).

Existeixen llinatges composts del nom "Jaume" i un altre nom bíblic com "Jaumandreu" = Jaume Andreu, "Jaumejuan" = Jaume Joan, "Jaumepere" = Jaume Pere.

LLULL .- Igual que Lull. Procedeix de "Lullus", que és un nom de sant i de diversos personatges del món germànic medieval. A documents catalans apareix la forma "Lulo" l'any 913 i "Luiulo" el 987.

MARTORELL .- Nom d'una vila del Pla de Barcelona, d'un poblet de la Selva i d'un barri de la ciutat de Gandia a Valencia. Pot venir de "Martyrellus", diminutiu de "martyr". Martorell era antigament un nom propi d'home. També es pot considerar la possibilitat que Martorell com a nom de la vila vingui d'un llatí "Martorellum", derivat de "mártore", que significa dimarts, així com hi ha Vendre de "Vénere" que significa divendres i Sabadell de "Sábatum" que significa dissabte.

MANTECADOSINGREDIENTES

Medio kilo de harina
 125 grs de almendras crudas peladas
 200 grs de azúcar
 1 cucharadita de canela
 250 grs de manteca de cerdo

PREPARACION

Tamizar el azúcar y reservar. Poner la harina en el horno = suave y tostar ligeramente, moviéndola de vez en cuando (un minuto o dos es suficiente). Tostar las almendras en una sartén y macharlas en un mortero hasta reducir las casi a polvo. Sacar la harina del horno y unirla a las almendras. Cuando ambos ingredientes = estén fríos, batir la manteca hasta que quede muy suave, añadir = el azúcar y la canela sin dejar de batir, agregar poco a poco la = harina, trabajándola; debe quedar suelta.

Extender la masa con el rollo para conseguir una lámina de = un centímetro de grueso. Formar los mantecados con un cortapastas redondo y meter al horno suave. Sacar cuando estén secos y dejar = enfriar antes de servir o envolver.

POLVORONESINGREDIENTES

Medio kilo de azúcar glas
 400 grs de manteca de cerdo
 600 grs de harina
 la ralladura de un limón
 ajonjolí

PREPARACION

Tamizar la harina. Trabajar el azúcar con la manteca y la ralladura. Añadir la harina cuando estén unidos y esponjosos hasta = conseguir una masa fina. Estirar con el rodillo hasta dejar una = lámina de un centímetro de grueso. Cortar con un cortapastas y co = locar en la bandeja del horno, espolvoreando unos granos de ajon = jolí y cocer al horno medio alrededor de veinte minutos. Tienen = que estar dorados y secos. Sacar del horno y dejar enfriar antes = de envolver en papel de seda.

TURRON DE ALMENDRAS O AVELLANASINGREDIENTES

400 grs de almendras o avellanas
 335 grs de azúcar

PREPARACION

Las almendras o avellanas se mezclan bien después de molidas. Cuando esté bien mezclado con el azúcar se ponen en una caja fo = rrada de papel de barba, tapándose.

IDEOLOGIAS Y ECONOMIA

Si usted es apolítico y quiere entrar en la política puede escoger entre un montón de ideologías. Veamos si sabe acertar después de leer las siguientes:

SOCIALISMO:

Usted tiene dos vacas y le regala una al vecino.

COMUNISMO:

El gobierno le requisas las dos vacas y le da la leche.

FASCISMO:

El gobierno se apropia de las dos vacas y le vende la leche.

NAZISMO:

Requisadas ambas vacas se fusila al propietario.

DEMOCRACIA:

El gobierno se apropia de las dos vacas, mata a una, ordeña la otra y arroja la leche por la alcantarilla.

CAPITALISMO:

Vende una vaca, compra un toro, reproduce y tiene muchas vacas, entonces o le sobra leche o le falta alfalfa. Si le sobra leche, baja el precio de la misma y se arruina, y si le falta alfalfa se mueren las vacas y también se arruina.

ALIANZA POPULAR:

Se fusila una vaca, se torea a la otra y se ordeña al dueño.

ANARQUISMO:

Las dos vacas matan al dueño, una mata a la otra y luego se suicida por haber matado a su hermana.

HUMOR - HUMOR - HUMOR

EL 13.

Unos ladrones están robando en la planta número trece de un rascacielos. Se oyó la sirena de la policía. -Saltemos por la ventana!- dice uno de los ladrones al otro. -Pero si estamos en el piso trece!-. -¿Ahora me sales con que eres supersticioso?.

EXAMEN.

-Dígame usted cuál es el futuro del verbo robar.-
-Ir a la cárcel.

SALIENDO DEL RESTAURANTE.

-¿Por qué no has dejado que el camarero te ayudara a ponerte el abrigo?
-Por miedo a que se diese cuenta que no era el mío.

ANTE EL COMISARIO.

La policía ha apresado a dos rateros y les interroga:

Comisario: -¿A qué se dedica usted?

Ratero A: -¿Yo? ... A nada

Comisario: -¿Y usted?

Ratero B: -Trabajamos juntos

JEROGLIFICO

3 Notas

CIUDAD DE ESTADOS UNIDOS.

Octograma

COLOCAR LAS
PALABRAS EN LA
CUADRICULA
DE FORMA QUE
PUEDAN LEERSE
TANTO VERTICAL
COMO HORIZON-
TALMENTE:

A N S I O S O
R E L L E N O
L O T E R I A
T R I P L E S

	A	B	C	D	E	F	G
1-							
2-		ANS		IOS		LOT	
3-							
4-		REL		LEN		TRI	
5-							
6-		LOT		TRI		PLE	
7-							

OCTOGRAMA: J-A:loteria. 3-C:triples. 5-E:relleno. 7-G:ansioso
JEROGLIFICO: Iaredo.